

ปรับตัว เปลี่ยนทัศนคติ “แนวคิด” พัฒนาคณะทำงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลคอนมะสังข์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

หากจะพูดถึง “คนของราชภัฏ” คงไม่ยากที่จะหา “คนเก่ง ผลงานดี” แต่ก็ไม่ง่ายที่จะหาคนทำงานอย่าง “มีใจ” เพราะด้วยภาระงานมากมาย ที่กองอยู่ตรงหน้า อาจทำให้หลายคนไม่ได้ใส่ใจกับทุกรายละเอียด หรือให้ความสำคัญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเต็มที่ แต่สำหรับ “ป.แจจ” ชมพูนุช เปรมบำรุง ตลอดระยะเวลา 14 ปีของการเป็น ข้าราชการประจำ แม้เส้นทางการทำงานจะวรุระ เต็มไปด้วย วากหนาม เธอก็ไม่ย่อท้อ กุ่บทำงานอย่างสุดกำลังความสามารถ เพื่อสั่งสมประสบการณ์และความรู้ที่ได้ นำกลับมาใช้เป็น “พลัง” ในการทำงานเพื่อชุมชนตลอดมา

สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ย้อนหลังไป 20 ปี หลังจบการศึกษาวุฒิปริญญาตรีด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปลัดแจจเริ่มต้นชีวิตการทำงานด้วยการเป็น ลูกจ้างภาคเอกชน ถือเป็นสถานที่ป่มเพาะองค์ความรู้เรื่องการทำงาน ให้กับเธอ โดยเฉพาะงานด้านเอกสาร 5 ปีผ่านไป ปลัดแจจตัดสินใจเข้าสู่ อาชีพราชการเพื่อความมั่นคงของชีวิต และเพื่อทำตามความหวังของมารดา ปลัดแจจเล่าว่า เธอสอบบรรจุในตำแหน่งปลัดได้เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2543 วันแรกของชีวิตข้าราชการต้องไปอยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญที่ อบต. ดินแดง อำเภอบึง จังหวัดศรีสะเกษ ตอนนั้นคิดมากอยู่เหมือนกัน นอกจาก

ต้องทิ้งงานดี ๆ ที่มีรายได้หลักหมื่น มารับเงินเดือนไม่กี่พันบาท ยังต้องมาเจอกับความไม่พร้อมทั้งบุคลากร และสถานที่ ทำให้รู้สึกเริ่มท้อแท้ แต่ด้วยความมุ่งมั่นและมองเห็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จึงเริ่มเรียนรู้งานด้วยตัวเอง นำความรู้ด้านเอกสาร การพิมพ์งานจากงานเดิมมาใช้พิมพ์ข้อบัญญัติ ถือเป็นงานแรกที่ต้องทำแม้ไม่เคยรู้จักมาก่อน พร้อมกับเริ่มเข้าไปขอความช่วยเหลือจากปลัดเทศบาลและนายอำเภอให้ช่วยแนะนำและเป็นพี่เลี้ยงให้ รวมถึงได้มีโอกาสเรียนรู้งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ตั้งอยู่ในวัดปะอาง อำเภอไพรบึงเป็นครั้งแรก ซึ่งมีเจ้าอาวาสเป็นผู้ให้การอุปการะ ทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธา และเป็น “ต้นแบบ” การทำงานแบบ “ใส่ใจ” ของเธอตั้งแต่นั้นมา

2 ปีกว่าของการทำงานที่นี่ ปลัดแจ้งได้เรียนรู้งานพัฒนาเชิงโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เธอมีต้นแบบและแรงบันดาลใจในการทำงานมากขึ้น

ช่วงจังหวะ...ชีวิต

ปลัดแจ้งเล่าต่อว่า หลังจากทำงานอยู่ที่ อบต.ดินแดง ได้ 2 ปีก็ขอย้ายมาอยู่ที่ อบต.ดอนคา อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี แต่เนื่องจากพื้นที่ตำบลดอนคากว้างใหญ่ มีพื้นที่อยู่ในความดูแลถึง 18 หมู่บ้าน ในฐานะที่เป็นข้าราชการท้องถิ่นจึงต้องลงไปดูแลทั้งเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน และงานส่งเสริมอาชีพ อย่างเต็มความสามารถ

“ถ้าเราอยากพัฒนาเด็ก พัฒนาอาชีพ หรืออยากพัฒนาพื้นที่ที่เราทำงานอยู่ เราก็ต้องลงมือทำ”

กอบปรัก อบต.ดอนคามีสูนย์พัฒนาเด็กเล็กหลายแห่ง แต่ขณะนั้น อบต.ไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ จึงต้องเข้ามาช่วยดำเนินการจัดตั้งงบประมาณของ อบต. และดำเนินการของงบประมาณจัดสรรไปพร้อมกัน ทำให้ได้เรียนรู้งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเป็นรูปธรรม

อยู่ที่ อบต.ดอนคา ได้ 3 ปี ชีวิตการทำงานก็เริ่มเข้าที่เข้าทาง แต่ด้วยปัจจัยแวดล้อมในการใช้ชีวิต และเห็นช่องทางที่จะได้ทำงานใกล้บ้านเกิดมากขึ้น จึงขอย้ายไปอยู่ที่ อบต.ดอนตาล อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ได้เพียง 6 เดือน ด้วยจังหวะชีวิต ปลัดแจ้งเห็นโอกาสที่จะกลับไปทำงานที่จังหวัดนครนายกบ้านเกิด จึงขอย้ายไปอยู่ อบต.บึงศาล อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก พร้อมกับเริ่มทำงานหลาย ๆ ด้าน ทั้งงานโครงสร้างพื้นฐาน งานด้านเด็ก เยาวชน และผู้พิการอย่างจริงจัง ซึ่งบางเรื่องก็ไม่ประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้ เพราะติดเงื่อนไขเรื่องการใช้งบประมาณ แต่เพราะยังมี “ความฝัน” อยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคนมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หลังจากทำงานใกล้บ้านได้เพียง 2 ปี เธอจึงตัดสินใจย้ายกลับไป ที่ อบต.ดอนตาล ตามคำชักชวนของนายฯ ในเวลานั้น

“การที่เราจะย้ายหรือเปลี่ยนที่ทำงานบ่อยๆ เราต้องมั่นใจว่าตัวเราเป็นคนมีคุณค่า หรือไม่เราก็พยายามสร้างคุณค่าให้ตัวเอง ถ้าเราอยากพัฒนาเด็ก พัฒนาอาชีพ หรืออยากพัฒนาพื้นที่ที่เราทำงานอยู่ เราก็ต้องลงมือทำ ที่ดอนมะสังข์ก็มีหลายๆ อย่าง คิดว่าน่าจะจะได้ทำงานที่สนุกมากขึ้น และได้เปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้พัฒนาตัวเอง ยิ่งถ้าเราผ่านงานหนักๆ ได้ ย่อมแสดงถึงศักยภาพที่มีในตัวเรา”

เพราะอยาก “เดินตามฝัน” และอยากทำงานรูปแบบใหม่ๆ ปลัดแจ่มตัดสินใจย้ายงานอีกครั้ง เมื่อรู้ว่า อบต.ดอนมะสังข์ที่อยู่ใกล้ๆ กับ อบต.ดอนตาล กำลังหา “คนมีใจ” มาร่วมทำงาน แม้รู้ว่าต้องเจองานหนัก แต่เธอก็เต็มใจย้ายมาเพียงเพราะว่าอยากทำงานที่ทำให้ทนายมากชิ้นเท่านั้น

เดินหน้าทำงานเพื่อเด็กและเยาวชน

ปลัดแจ่มเล่าต่อว่า จำได้เลยว่ามาเริ่มงานที่ อบต.ดอนมะสังข์วันแรกคือวันที่ 8 มีนาคม 2556 พร้อมกับร่วมขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาเด็ก เยาวชน ซึ่งเป็นนโยบายหลักของอดีตนายก อบต. ด้วยเชื่อว่าเด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ถ้าพัฒนาเด็กให้ดี ให้ฉลาดได้ ทุกอย่างก็จะพัฒนาได้หมด ซึ่งปลัดแจ่มเองก็เชื่อว่าการพัฒนาถ้าจะให้เกิดผลดี ต้องเริ่มที่เด็ก แม้กระทั่งการสร้างเสริมสุขภาพก็ต้องเริ่มทำตั้งแต่ทารกในครรภ์ นโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงเดินไปพร้อมกับการเกิดขึ้นของโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น

(4 ภาค) ระยะที่ 2 : หลักสูตรนักถักทอชุมชน เพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน และครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับการทำงานเชิงรุกของ อบต.ดอนมะสังข์อยู่พอดี จึงเสมือนเป็น “โอกาส” ให้ปลัดแจ่มได้ทำงานพัฒนาศักยภาพคนดังที่ฝันไว้

“ช่วงแรกของการดำรงตำแหน่งปลัด อบต.ดอนมะสังข์ เราให้ความสนใจการพัฒนาสภาพเด็กและเยาวชนของอบต. มาก เพราะยังไม่เคยเห็นบรรยากาศที่มีนักพัฒนาชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ อบต. เข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก ๆ อย่างต่อเนื่องและน่าสนใจแบบนี้ ไม่ว่าจะเป็นการหลอมรวมใจของเยาวชนด้วยวิถีทางพุทธ การปลูกจิตสำนึกรักตัวเอง สังคม สิ่งแวดล้อม การสร้างเสริมทักษะชีวิต และความบันเทิง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้เราได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสและร่วมเรียนรู้ไปกับทีมนักถักทอชุมชนตลอดเวลา”

เติมเต็มนักถักทอชุมชน

สำหรับชีวิตการทำงานที่ อบต.ดอนมะสังข์ นอกจากปลัดแจ่มจะต้องดำเนินการตามนโยบายนายก อบต. ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะนโยบายด้านเด็กและ

“ต้องเริ่มทำงานจากจุดเล็กๆ เพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ก่อนจะขยายเป็นจุดใหญ่ โดยเริ่มจากให้เด็กได้รู้จักวางแผนเป้าหมายในชีวิต เพราะเชื่อว่าถ้าเขามีเป้าหมายที่ดีก็จะมีอนาคตที่ดีตามไปด้วย ซึ่งความฝันของคนทำงานคือส่งเสริมให้เด็กใช้ความรู้ความสามารถที่มีทำงานเลี้ยงชีพ แล้วนำความรู้ความสามารถกลับมาพัฒนาชุมชนต่อไป”

เยาวชนที่เดินหน้าอย่างเด่นชัดแล้ว ด้วยบทบาทการเป็น ปลัดที่มองเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงเข้าไปช่วยทีมนักถักทอชุมชน ขับเคลื่อนงานอย่างเต็มรูปแบบ

“การทำงานเรื่องเด็กและเยาวชนเป็นเรื่องยาก เพราะต้องใช้เวลาที่ไม่ใช่เวลาทำงาน ทั้งช่วงเย็น วันหยุด เสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการ ฉะนั้นคนทำงานด้านนี้ ต้องเป็นคนที่ใส่ใจและมีความเสียสละมาก ถือเป็นเรื่อง น่ายินดีมากที่มีคนทำงานเช่นนี้ ด้วยเหตุนี้เมื่อทีม นักถักทอชุมชนต้องการให้เราช่วยอะไร เราจึงสนับสนุน เต็มที่ ทั้งเรื่องเวลา วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ หรือ บุคลากร โดยเราพยายามหนุนให้พนักงานทุกฝ่ายใน อบต.เข้าไปเป็นทีมทำงานร่วมกับนักถักทอชุมชนด้วย ทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเชื่อว่า

การทำงานที่ดีต้องทำเป็นทีม ซึ่งที่ผ่านมาก็ได้รับความ ร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ อบต.เป็นอย่างดี เห็นได้ว่าเวลา มีงานอะไรทุกคนจะเข้ามาร่วมทำงานด้วยความสนุกสนาน หากช่วงไหนเว้นว่างไปหน่อย ก็จะมีคำถามว่าเมื่อไร จะมีการจัดงานอีก ถือเป็นการสร้างความสุขในการทำงาน ได้ทางหนึ่ง”

สานสัมพันธ์ชุมชน

ผลที่เกิดขึ้นนอกจากจะเห็นเด็กที่ “ใส่ใจ” มารวม ตัวทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ด้วยจิตสาธารณะ ไม่เห็นเห เข้าหาอบายมุข มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พร้อมจะทำกิจกรรมดีๆ เพื่อชุมชนสังคมแล้ว ยังได้ เห็นผู้ใหญ่ “ใส่ใจ” กับปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชน

มากขึ้น ทั้ง อบต. ภาศึเครือข่าย คนในชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล รวมถึงองค์กรภายนอกที่เข้ามาสนับสนุนกำลังทำงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ส่วนตัวเธอเองก็เกิด “ความภาคภูมิใจ” ว่าสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนดีขึ้น ที่สำคัญคือสามารถ “สานฝัน” ที่อยากเห็นข้าราชการกับชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้ เป็นผลจากความมุ่งมั่นทำงานอย่างเสียสละร่วมกับคณะทำงาน โดยไม่เน้นการใช้งบประมาณมากมาย ด้วยแรงบันดาลใจที่ว่า...

“ต้องเริ่มทำงานจากจุดเล็กๆ เพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ก่อนจะขยายเป็นจุดใหญ่ โดยเริ่มจากให้เด็กได้รู้จักวางแผนเป้าหมายในชีวิต เพราะเชื่อว่าถ้าเขามีเป้าหมายที่ดีก็จะมีอนาคตที่ดีตามไปด้วย ซึ่งความฝันของคนทำงานคือส่งเสริมให้เด็กใช้ความรู้ความสามารถที่มีทำงานเลี้ยงชีพ แล้วนำความรู้ความสามารถกลับมาพัฒนาชุมชนต่อไป”

ตลอดระยะเวลา 1 ปีของการทำงานในฐานะนักถักทอชุมชนเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า หากคนทำงานรู้จักปรับตัว เปลี่ยนทัศนคติเพื่อเรียนรู้กับสถานการณ์ที่ผ่านเข้ามา และนำมาปรับใช้ป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาตนเองและสังคม จะทำให้งานทุกงาน เงินทุกบาทถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่า เปรียบเหมือนได้ทั้งคนและงานคุณภาพไปพร้อมกัน